

The Holy See

PODRÓŻ APOSTOLSKA DO INDONEZJI, PAPUI NOWEJ GWINEI,
TIMORU WSCHODNIEGO I SINGAPURU
(2-13 września 2024 r.)

SPOTKANIE Z PODOPIECZNYMI ORGANIZACJI CHARYTATYWNYCH

POZDROWIENIE OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA

*Dżakarta – Siedziba Konferencji Episkopatu Indonezji
Czwartek, 5 września 2024 r.*

[Multimedia]

Drodzy bracia i siostry, dzień dobry!

Bardzo się cieszę, że mogę się z wami spotkać. Pozdrawiam was wszystkich, a w szczególności przewodniczącego Konferencji Episkopatu Indonezji, któremu dziękuję za skierowane do mnie słowa. Dziękuję również Mimi i Andrew za to, czym się podzielili. To bardzo miłe, że biskupi indonezyjscy zdecydowali się świętować z wami setną rocznicę swojej Krajowej Konferencji Episkopatu. Dziękuję, dziękuję! Dziękuję za ten wybór. Dziękuję, Księżo Biskupie Prezydencie! Widzę, że twój kartuski duch pomaga nam podejmować te działania.

Jesteście małymi błyszczącymi gwiazdami na niebie tego archipelagu, najcenniejszymi członkami tego Kościoła, jego „skarbami”, jak nauczał od najwcześniejszych wieków chrześcijaństwa św. Wawrzyniec, diakon i męczennik. Przy tej okazji chciałbym podkreślić, że w pełni zgadzam się z tym, co powiedziała Mimi: Bóg „stworzył istoty ludzkie z wyjątkowymi zdolnościami, aby ubogacać różnorodność naszego świata”. Doskonale to ujęłaś, Mimi, dziękuję! Następnie pokazała nam to, mówiąc pięknie o Jezusie, jako „naszej latarni nadziei”. Dziękuję ci za to!

Wspólne stawianie czoła trudnościom – wszyscy dając z siebie wszystko, gdzie każdy wnosi swój

niepowtarzalny wkład – ubogaca nas i pomaga nam odkrywać dzień po dniu, jak cenne jest nasze bycie razem, w świecie, w Kościele, w rodzinie, jak przypomniał nam Andrew, któremu gratulujemy również udziału w Igrzyskach Paraolimpijskich: brawo! Nagrodźmy Andrew oklaskami. I brawa dla nas wszystkich, wezwanych byśmy razem stali się „mistrzami miłości” w wielkiej „olimpiadzie” życia!. Brawa dla nas wszystkich!

Najmilsi, wszyscy potrzebujemy siebie nawzajem i nie ma w tym nic złego. Pomaga nam to bowiem coraz lepiej rozumieć, że w naszym życiu najważniejsza jest miłość (por. *1 Kor 13,13*) i zdać sobie sprawę, jak wielu dobrych ludzi nas otacza. Przypomina to nam również, jak bardzo miłuje nas Pan, nas wszystkich, niezależnie do wszelkich ograniczeń i trudności (por. *Rz 8, 35-39*). W Jego oczach, w oczach Pana, każdy z nas jest wyjątkowy i On nigdy o nas nie zapomina, nigdy: pamiętajmy o tym, aby podtrzymywać naszą nadzieję i niestrudzenie starać się z kolei czynić z naszego życia dar dla innych (por. *J 15, 12-13*).

Dziękuję! Dziękuję za to spotkanie i za to, co robicie razem. Błogosławię was i modlę się za was. I proszę, także was, abyście nie zapominali modlić się za mnie. Dziękuję. Dzisiaj chciałbym życzyć wszystkiego najlepszego tej mamie, która nie mogła tu przybyć, leży w łóżku, ale dzisiaj są jej 87. urodziny. Przesyłamy jej najlepsze życzenia, z tego miejsca, wszyscy razem.